ชื่อเรื่อง	**ปัจจัยที่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์การ : ศึกษากรณีนักวิชาการศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร**
โดย	นางสาว อุษา มาศสถิตย์
ชื่อปริญญา	รัฐประศาสนศาสตร มหาบัณฑิต สำหรับนักบริหาร
สาขาวิชา	นโยบายสาธารณะและการบริหารงานบุคคล
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.ลัทธิกาล ศรีวะรมย์
วัน/เดือน/ปี	29 กันยายน 2540

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์การและระดับความผูกพันต่อองค์การของนักวิชาการศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักวิชาการศูนย์เยาวชนที่ปฏิบัติงานในศูนย์เยาวชนกรุงเทพ-มหานคร ระดับ 3-5

ผู้ศึกษาได้สร้างเครื่องมือสำหรับค้นคว้า รวบรวมข้อมูล คือ แนวสอบถามปลายปิด แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไป ส่วนที่ 2 เกี่ยวกับลักษณะงานและประสบการณ์การทำงาน และส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์การ

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติเชิงพรรณา หา ค่าร้อยละ ค่า Chi-square และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายและนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์การของนักวิชาการศูนย์เยาวชนเป็นการตอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ 3 ประการ คือ ลักษณะส่วนบุคคล ลักษณะงาน และประสบการณ์จากการทำงานมีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การ ซึ่งปรากฏผลการศึกษาดังนี้

ปัจจัยที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล พบว่า เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษาและระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

SPUCHONBURI

ปัจจัยที่ 2 ลักษณะงาน พบว่า ลักษณะงานที่ท้าทาย ลักษณะงานที่หลากหลาย ความมีอิสระในงาน ความประจักษ์ในงาน โอกาสก้าวหน้าในงาน และการมีส่วนร่วมในการบริหารงานมีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การ ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างความประจักษ์ในงาน กับความผูกพันต่อองค์การมีค่าสูงสุด และความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะงานที่หลากหลายมีค่าต่ำสุด

ปัจจัยที่ 3 ประสบการณ์จากการทำงาน พบว่า ทัศนคติของตนต่องาน ความรู้สึกว่าตนมีความสำคัญต่อองค์การ ความคาดหวังที่จะได้รับการตอบสนองจากองค์การ ความรู้สึกว่าองค์การเป็นที่พึ่งพิงได้ และโครงสร้างขององค์การ มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่ดีของตนต่องานมีค่าความสัมพันธ์สูงสุด และความคาดหวังที่จะได้รับการตอบสนองงานจากองค์การ

SPU CHONBURI